

Abstrakt

V roce 2000 si EU, pod vlivem svých dosavadních pokroků v integračním procesu, stanovila seznam poměrně ambiciózních cílů v ekonomické, sociální a environmentální oblasti, kterých chtěla dosáhnout do roku 2010. Tento reformní program byl pojmenován Lisabonská strategie a často byl parafrázován jako „dohnat a předejít USA“. Již krátce po jeho spuštění se ale začalo ukazovat, že tak ambiciózní reformy nebude reálně možné provést, především kvůli jejich náročnosti, nedostatečné vůli členských států k jejich realizaci a nedokonalě nastaveným nástrojům jejich realizace. Na Lisabonskou strategii navázal nový globální reformní dokument EU na období do roku 2020, Evropa 2020, především proto, že problémy trápící evropské země zůstávají stejné a Lisabonskou strategií nebyly dostatečně vyřešeny.

Cílem této práce je analyzovat způsob plnění Lisabonské strategie v České republice, zjistit, v kterých oblastech byla ČR úspěšná a v kterých naopak zaostávala za výsledky ostatních členů EU a kde mohla dosáhnout výraznějších pokroků. Zároveň se práce zabývá důvody, proč Lisabonská strategie jakožto velmi zajímavý reformní koncept zůstala mimo zájem veřejnosti a její úspěchy nakonec nebyly ve většině evropských zemí výrazné.

Poslední část se věnuje podrobněji Evropě 2020, způsobu jejího přijímání na evropské úrovni a počátkům její realizace v členských státech. Práce se zabývá jednak českou pozicí k dokumentu a obecnými předpoklady úspěchu nové reformní strategie, ale především otázkou, zda dokáže být pro prosazování nutných reforem účinnějším nástrojem než Lisabonská strategie.